

- ραν. καὶ οὐ δηνογω πόλις Ἰορ-
δάνα (Ματθ. 4. 25). πέραν
τοῦ Ἰορδάνου. καὶ να δηνομη-
πόλις. εἰς τὸ πέραν. = δεῖ δην
ετρανδ. καὶ δρα ἐν τῷ ετρα-
νά.
- Πολίκηο, α. οὐδ. σχίδαξ, σχί-
δη, σχίζα.
- Πομαλάνηε, ἥλ. οὐδ. = πομαβά-
νηε=μανοβένηε.
- Πομαβάνηε, ἥλ. οὐδ. γεῦσις, τὸ
νεύειν τὸ διανεύειν.
- Πομαβάιο, εши. ἀρ. πομανδχ. μ. πομαάιο, ἡ περιφραστ.
νεύω, διανεύω, ἔννεύω, κα-
τανεύω.
- Πομάζανηε, ἥλ. οὐδ. ἐπίχρισις,
ἐπίχρισμα, ἐπάλειψις, χρί-
σις, χρίσμα.
- Πομάζανηικ, α. ἀρ. χρι-
στὸς (κεχρισμένος).
- Πομάζανηι, αλ, οε. μετχ.
παθ. χρ. ἀρ. κεχρισμένος.
καὶ = τῷ προηγ.
- Πομαζόιο, εши. ἀρ. πομάζαχ. μ. πομάζχ, εши. χρίω, κα-
ταχρίω, ἐπίχριώ, ἀλείφω,
ἐπαλείφω.
- Πομετάιο, εши. ἀρ. πομετόχ. μ.-τό, εши. σαρώ-ῶ, παρα-
σαρώ-ῶ, κορέω-ῶ, σαίρω
- 2)=μέψθ=μετάιο. (ὁ ἀρ.
πομέτηδχ. μ. πομέτηδ εши.)
Πομήλοβανηε, ἥλ. οὐδ. σίκτεί-
ρησις, ἔλεος, ἐλεημοσύνη,
συμπάθεια, *ἔλέησις.
Πομήλοβανηι, αλ, οε. μτχ.
παθ. χρ. ἀρ. (τοῦ μήλιο).
τὴλεημένος.
- Πομηνάιο, εши. ἀρ. πομη-
νδχ. μ. -μηδ, εши. μημο-
νεύω, μνάομαι-ῶμαι. 2)=βο-
πομηνάιο.
- Πομογάνηε, ἥλ. οὐδ. τὸ βοη-
μ. πομαάιο, ἡ περιφραστ.
νεύω, διανεύω, ἔννεύω, κα-
τανεύω.
- Πομογάιο, εши. ἀρ. πομογόχ
(τὸ 3. προσ. πομόже). μ. πο-
μογό, κεши. βοηθῶ, ἐπικου-
ρέω-ῶ, ἀρήγω, συναίρομαι.
- Πομοζένηε, ἥλ. οὐδ. βοήθησις,
βοήθημα, βοήθεια.
- Πομόστχ, α. ἀρ. ἔδαφος.
=πόλις.
- Πομόψηηικ, α. ἀρ. βοηθός,
ἐπίκουρος, ἀρωγός.
- Πομέψηηι, αι. θηλ. ἡ βοη-
μ. πομάζχ, εши. χρίω, κα-
ταχρίω, ἐπίχριώ, ἀλείφω,
ἐπαλείφω.
- Πόμοψη, η. θηλ. βοήθεια, ἐ-
πικουρία, ἀρωγή, σύναρσις.
- Πομραχάιο, εши. μ. -χ, ή ψη. σκοτίζω, ἀμαυρόω-ῶ, ζοφόω
-ῶ, ἐπισκοτέω-ῶ, ἀφανίζω.